

Sra. Montserrat Segura i Noguera
Subdirectora General de Relacions Laborals
Àrbitre per a la designació de la part
social de la mesa negociadora del Conveni
Col·lectiu de Transports de Barcelona S.A.

Barcelona, 13 de maig de 2008

Benvolguda Sra.:

En relació a l'arbitratge al que s'ha compromès i en el termini assenyalat en l'acta de data 6 de maig de 2008 li lliurem aquest escrit en el que es contenen les al·legacions que es volen fer en relació a la composició de la part social de la Mesa negociadora del Conveni de Transports de Barcelona S.A., avançant-li ja que el nostre criteri és que aquell membre del Comitè d'Empresa que ha abandonat un sindicat ha de tenir-se en compte com a independent i no com a membre del sindicat per l'establiment de la Mesa Negociadora; essent també per nosaltres un bon criteri deixar la mesa negociadora en 11 membres, com a solució potser més justa en un sentit ampli de la paraula justa (no estrictament legal, etc...).

Dites **al·legacions** que signa el nostre advocat **Josep Maria Gasch Hurios** són les següents:

És conegut que les eleccions anomenades moltes vegades "sindicals" no ho són, o només són sindicals en tant que es fan servir per calcular el caràcter de sindicat més representatiu.

Diem això perquè en les eleccions a Comitè d'Empresa s'elegeixen persones i no sindicats, i aquestes persones conformen la representació unitària dels treballadors que és el Comitè d'Empresa (empreses amb més de 50 treballadors).

Per aquesta característica personal del càrrec de membre del Comitè d'Empresa si una persona es dona de baixa del sindicat en les llistes promogudes pel qual es va presentar això no afecta al càrrec de membre del Comitè.

La conseqüència lògica d'aquesta característica hauria de ser que si la persona s'afilia amb una altra candidatura, o com a mínim si es queda sola com a membre "independent" del Comitè d'Empresa, als efectes de la composició d'una Comissió negociadora o altres òrgans i comissions si es configuren en relació a la composició del Comitè d'Empresa aquesta persona "trànsfuga" no hauria de comptar pel sindicat que ha deixat i si pel sindicat en el que s'ha donat d'alta o com a independent.

No obstant aquesta conclusió no està del tot confirmada per la doctrina, que no és unidireccional, doncs malgrat que el caràcter personal del càrrec de representant dels treballadors si que és pacífic no ho és en cap cas els efectes sobre la composició de negociadores o Comitès intercentres pot tenir el canvi de composició del Comitè d'Empresa.

Així, la Sentència del Tribunal Suprem **(STS) de 7-5-2007, referència Aranzadi (westlaw) RJ 2007\5357**, analitza el cas del nomenament per a formar part de la Comissió Negociadora del Conveni Col·lectiu i del Comitè Intercentres de dos persones "trànsfuges" que eren afiliats a CCOO i s'afilien a CGT, essent però la plaça que ocupen a la Comissió i Comitè intercentres una plaça que els cedeix un tercer sindicat. Aquest tercer sindicat tenia dret a tres places per pacte de tots els que tenen representació, i n'ofereixen una de cada organ als dos que marxen de CCOO.

El Suprem estima el recurs d'aquest tercer sindicat i diu que l'única condició per ser membre de la Comissió i Comitè intercentres és que siguis membre del Comitè d'Empresa, donant validesa a l'entrada dels membres de CGT via places del tercer sindicat que les tenia.

En canvi, la Sentència de l'Audiència Nacional (SAN) de 12-3-2007, AS 2007\2234, és una Sentència que diu que "no val alterar" el resultat de les eleccions de cara a configurar la negociadora.

Per mi és equivocada, la conseqüència que les eleccions "mal anomenades sindicals", com es diu a força llocs, siguin per elegir persones i no sindicats fa que el canvi d'una persona faci canviar també els percentatges per a la configuració de comissió negociadora i altres comissions i òrgans.

I per últim citar la **STS, 7-7-1999, RJ 1999\5788**, que és una Sentència no gaire clara, citada a l'anterior als efectes de justificar no canviar la representació a la negociadora per canvis en l'afiliació.

Malgrat com deia tota aquesta confusió la meua opinió és que el caràcter personalíssim del càrrec de representant dels treballadors ha d'imposar-se fins i tot en el moment de la constitució de la Comissió Negociadora, i tenir-se en compte a l'hora de dita configuració.

I si anem al cas concret de TMB, és evident que donada la gran igualtat que hi ha al Comitè d'Empresa, on hi havia 7 membres de CGT i 5 d'altres quatre sindicats (ACTUB, CCOO, SIT i UGT), abans que un membre del Comitè es dongués de baixa del SIT, que ha quedat amb 4 representants, la millor de les interpretacions és pensar que en l'actual moment, en el que s'ha de configurar la negociadora, això s'haurà de fer tenint en compte que SIT només té 4 representants i que l'empat a 5 és d'ACTUB, CCOO i UGT, tenint CGT 7 membres i havent-hi un independent o no afiliat. Això farà que, una vegada atribuïts els primers 10 membres de la

Comissió negociadora a CGT (3), ACTUB (2), CCOO (2), UGT (2) i SIT (1), els dos restants s'han d'atribuir el primer a SIT, que té la resta més gran, i el segon ha de ser el membre independent.

Altra solució seria reduir el número de membres de la part social de la comissió negociadora, amb l'objecte de deixar fora al membre independent del Comitè, per tal de no "premiar-lo" per haver deixat el sindicat en el que estava, encara que per nosaltres estigui absolutament justificat o no que l'hagi deixat.

Abans d'acabar apuntar que el criteri legal de repartiment de membres a la Comissió Negociadora es fa des dels membres del Comitè d'Empresa i no des dels vots obtinguts, i això ho diu per exemple la Sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya de data 28-4-2006, AS 2006\2837.

Per tot això es sol·licita que s'adopti el criteri mantingut en aquestes al·legacions.

Josep Maria Gasch Hurios.

Signa pel Sindicat: